

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobkyně: **K. M. spol. s r.o., IČO: X**
sídlem K. n., P.
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 15, Praha

proti

žalovanému: **Městský úřad Kralupy nad Vltavou**
sídlem Palackého náměstí 1, Kralupy nad Vltavou

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní
řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 13. 11. 2017

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

se žalobkyně domáhá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném pod sp. zn. MUKV-S-8807-PRSTR-6130/2015.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 5. 10. 2016 žalovaný vydal příkaz, č. j. MUKV 51022/2016 OD (dále jen „příkaz“), kterým uznal žalobkyni vinnou ze správního deliktu. Proti příkazu podala žalobkyně dne 13. 10. 2016 odpor, a to prostřednictvím své zmocněnkyně společnosti O. V. s.r.o., IČO: X, sídlem A., P. (dále jen „zmocněnkyně žalobkyně“) e-mailovou zprávou s uznávaným elektronickým podpisem. Do dne podání žaloby nebylo ve věci vydáno rozhodnutí, ačkoliv tak měl žalovaný učinit nejpozději v šedesátidenní lhůtě, tj. do 12. 12. 2016. Žalobkyně podala ke Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, na níž krajský úřad nereagoval. Odpor byl podle žalobkyně podán včas a žalovaný proto měl podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že není nečinný a zrekapituloval úkony učiněné v průběhu správního řízení. Uvedl, že dne 13. 10. 2016 mu byl doručen odpor žalobkyně současně s plnou mocí, ale žádná z těchto písemností nebyla podepsána. Dne 21. 3. 2017 vyzval žalobkyni k odstranění těchto vad, což ve stanovené pětidenní lhůtě neučinila. Dne 21. 6. 2017 byla žalovanému doručena námitka podjatosti podaná zmocněnkyní žalobkyně. Jelikož plná moc neobsahovala podpis, vyzval žalovaný zmocněnkyni k doplnění podání. Krajský úřad dne 4. 10. 2017 k námitce podjatosti podané zmocněncem žalobkyně žalovanému sdělil, že tato námitka a taktéž ani odpor nebyl podán účastníkem řízení. Krajský úřad též zaslal žalovanému sdělení ze dne 8. 12. 2017, č. j. 116913/2017/KUSK-DOP-HLA, podle něž žalovaný nebyl nečinný.
4. K ústnímu jednání konanému dne 26. 6. 2018 se nedostavila žalobkyně ani její zástupce, ač byli k jednání řádně voláni. Žalobkyně o odročení jednání nepožádali, soud proto jednal v nepřítomnosti žalobkyně a jejího zástupce (§ 49 odst. 3 s. ř. s.). Žalovaný setrval na svém stanovisku a navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že rozhodnutí ve věci samé, tj. příkaz ze dne 5. 10. 2016, č. j. MUKV 51022/2016 OD, bylo vydáno, o čemž svědčí úkony provedené žalovaným i skutečnost, že krajský úřad nepřijal vůči žalovanému opatření proti nečinnosti. Poukázal na vady, jimiž byla zatížena podání žalobkyně, která se podle něj opakovaně objevují v obdobných případech a takový postup je veden s úmyslem zpochybnění platně vydaného rozhodnutí či komplikování postupu správního orgánu. V této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publ. pod č. 2785/2013 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalovaný dále zpochybnil platnost elektronického podpisu na podání odporu, neboť vykazuje vady, které byly zjištěny automatizovaným systémem podatelny. Zmocněnec, který ve správním řízení zastupuje často klienty v obdobných věcech, by si měl být vědom toho, jakou má mít podání formu a náležitosti, které stanoví právní předpis.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 5. 10. 2016 vydal žalovaný příkaz, č. j. MUKV 51022/2016 OD, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil jí pokutu ve výši 2 600 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč,

neboť žalobkyně jako provozovatelka motorového vozidla s registrační značkou X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při jeho užití byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu podle zákona o silničním provozu. Příkaz byl do datové schránky žalobkyně doručen ještě téhož dne.

6. Dne 13. 10. 2016 v 15:00:30 bylo z e-mailové adresy „X“ na elektronickou podatelnu žalovaného doručeno podání ve formě e-mailové zprávy podle data podepsání z téhož dne. Jeho obsahem bylo vlastní tělo e-mailové zprávy bez textu a dvě přílohy – odpor a plná moc ze dne 6. 10. 2016. Odpor byl podán proti příkazu jménem žalobkyně a prostřednictvím zmocněnkyně společnosti O. V. s.r.o. Plnou mocí žalobkyně zmocněnkyni zmocnila k jejímu zastupování v řízení o správním deliktu podle § 125f a násl. zákona o silničním provozu vedeném u žalovaného pod sp. zn. MUKV-S-8807-PRSTR-6130/2015. Žádná z příloh nebyla elektronicky ani vlastnoručně podepsána. Naopak vlastní tělo e-mailové zprávy bylo opatřeno elektronickým podpisem.
7. Dne 31. 10. 2016 žalovaný vyhotovil přípis, č. j. MUKV-55188/2016 OD, jímž žalobkyni sdělil, že žalobkyně řádně podala odpor a proto se dále pokračuje v řízení. Výzvou ze dne 21. 3. 2017 nicméně žalovaný žalobkyni vyzval, aby doplnila plnou moc doloženou v podání ze dne 13. 10. 2016, neboť neměla předepsané náležitosti podle § 37 odst. 2 správního řádu, případně vystavila novou. Plnou moc měla žalobkyně podle této výzvy předložit v originále nebo v kopii s úředně ověřeným podpisem. Žalovaný v této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26. Výzvu žalovaný doručil pouze samotné žalobkyni.
8. Dne 20. 6. 2017 byla žalovanému doručena námitka podjatosti, kterou žalobkyně prostřednictvím zmocněnkyně vznesla vůči všem zaměstnancům žalovaného. Výzvou ze dne 19. 7. 2017, která byla podle záhlaví adresována zmocněnkyni žalobkyně, žalovaný žalobkyni mj. vyzval k doložení úředně ověřené plné moci dokládající její zastoupení zmocněnkyní. Ve spise není obsažen doklad o doručení této výzvy. Podáním doručeným žalovanému dne 2. 8. 2017 nicméně žalobkyně prostřednictvím své zmocněnkyně na tuto výzvu reagovala konstatováním, že z žádného právního předpisu neplyne povinnost doložit plnou moc. Přípisem ze dne 26. 9. 2017 krajský úřad žalovanému sdělil, že námitku podjatosti uplatnila zmocněnkyně na základě plné moci, která vykazuje vady, které nebyly ani na výzvu žalovaného ze dne 21. 3. 2017 odstraněny. Jelikož námitka nebyla uplatněna účastníkem řízení, nebude o ní rozhodovat.
9. Přípisem ze dne 8. 12. 2017 krajský úřad k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného žalobkyni sdělil, že její odpor nebyl platně podepsán uznávaným elektronickým podpisem, což plyne z průvodky elektronického podání a z *printscreenu* obrazovky doloženého samotnou žalobkyní k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dále uvedl, že k odporu byla přiložena plná moc, která vykazuje vady, zejména ve vztahu k identifikaci osoby oprávněné jednat za žalobkyni, kterou plná moc nebyla podepsána. Odpor tedy nebyl řádně podán a příkaz nabyl právní moci.
10. Soud po ověření, že žaloba je přípustná (§ 79 odst. 1 s. ř. s.) a včasná (§ 80 odst. 1 s. ř. s.), přistoupil k posouzení věci samé, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 37 odst. 4 správního řádu „[p]odání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno,

popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.“

12. Soud se předně musel zabývat otázkou, zda byl odpor proti příkazu podán účinně. Žalobkyně tvrdí, že e-mail ze dne 13. 10. 2016, jehož přílohou byl i odpor proti příkazu, byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný naopak tuto skutečnost ve svém vyjádření zpochybnil konstatováním, že odpor ani plná moc nebyly podepsány. Sporným tedy je, zda se vůbec jednalo o účinné podání podle shora citovaného § 37 odst. 4 správního řádu. Ačkoliv ve větě první tohoto ustanovení je stanovena jako postačující elektronická forma podání (bez dalšího), ve větě druhé je jasně uvedeno, že podání učiněné pomocí veřejné datové sítě bez použití podpisu (s výjimkou podání učiněného do datové schránky) je třeba ve stanovené lhůtě doplnit. Z toho plyne, že elektronická forma podání je dostatečná jen tehdy, je-li podání opatřeno uznávaným elektronickým podpisem podle § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (dále jen „zákon o službách vytvářejících důvěru“; srov. obdobně usnesení NSS ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16).
13. Soud ve správním spise nejprve prověřil obsah průvodky elektronického podání pod identifikátorem X ze dne 13. 10. 2016. Z informací, které obsahuje, jsou podstatné tyto: a) obecná identifikace e-mailu, tj. věc: „*El. podání přijaté dne – 13. 10. 2016*“, předmět: „*Odpor K. M. spol. s r.o.*“, adresa odesílatele: „*X*“, počet příloh dokumentu: „*1*“, seznam elektronických souborů: „*odpor.pdf; PM.pdf*“, elektronická podatelna: „*podatelna@mestokralupy.cz*“; b) datum doručení: „*13. 10. 2016 15:00:30*“, datum stažení: „*14. 10. 2016 07:06:22*“; a konečně c) informace o výsledku zpracování: „*podání přijato – špatný podpis*“, podpis: „*Neurčeno*“, ověření: „*Neurčeno*“, časové razítko: „*Nepodepsáno*“ a ověření časového razítka: „*Časové razítko nenalezeno*“. Dále soud zkoumal obsah celkem tří průvodků doručeného digitálního dokumentu, které jsou k podání žalobkyně přiloženy. Nad rámec již zjištěného z nich vyplynulo, že samotným e-mailem je soubor „*message_0.eml*“. Podle první a třetí průvodky byl k tomuto e-mailu připojen uznávaný elektronický podpis, avšak v kolonkách týkajících výsledku ověřování je současně uvedeno „*Nepodepsáno*“. V první a druhé průvodce je na řádku nazvaném „*Podrobnosti ověření*“ pak uvedeno „*Neurčeno*“. Kolonka „*Elektronický vnitřní podpis*“ na druhé průvodce obsahuje text „*Platnost podpisu je neznámá*“ a „*Nepodařilo se určit zda byl soubor změněn*“.
14. Ze zjištěného je tedy zřejmé, že elektronický podpis byl k podání (resp. k e-mailovému souboru) připojen, avšak při kontrole byl vyhodnocen jako nedostačující, neboť se jej patrně nepodařilo ověřit v rámci automatizované kontroly prováděné v počítačovém systému podatelny žalovaného. To nicméně ještě neznamená, že elektronický podpis nebyl v době podání odporu platný a nejednalo se o podpis uznávaný. Soud si tedy za účelem ověření těchto skutečností vyžádal od žalovaného originál elektronického podání žalobkyně. Žalovaný jej předložil v elektronickém formátu (.eml), tj. jako e-mailovou zprávu včetně příloh, jíž lze otevřít v aplikaci Microsoft Outlook. Z tohoto souboru soud zjistil, že e-mail je opatřen elektronickým podpisem, zatímco přílohy podepsány nejsou. Po rozkliknutí tlačítka podpisu zprávy se objeví okno, podle něhož digitální podpis není platný nebo není považován za důvěryhodný. V okně „*Vlastnosti zabezpečení zprávy*“ je konkrétně uvedeno, že chyba spočívá v tom, že certifikát použitý

k podpisu již není platný. V dalším okně, které se objeví po kliknutí na možnost „Zobrazit podrobnosti...“, je blíže uvedeno, že došlo k potížím s ověřováním certifikátu použitého k podpisu. V okně zobrazujícím certifikát je pak uvedeno, že vystavitelem certifikátu byl PostSignum Qualified CA 2; certifikát byl vystaven pro D. H. a má sériové číslo X (v hexadecimálním tvaru). Dále se zde uvádí, že „*Platnost tohoto certifikátu již vypršela nebo dosud nenastala*“. Platnost certifikátu je přitom stanovena od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017. Nyní tedy podpis logicky vykazuje chybu, neboť kontrolu soud provedl až po konci platnosti certifikátu.

15. Z předloženého e-mailu dále plyne, že byl podepsán v době, kdy byl certifikát platný, tj. 13. 10. 2016. E-mailová byl žalovanému doručen téhož dne, tedy taktéž v rámci doby platnosti certifikátu. Na internetových stránkách služeb PostSignum (www.postsignum.cz) pak soud zjistil, že jejich poskytovatelem je Česká pošta, s. p., která je kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru podle zákona o službách vytvářejících důvěru. Soud zde dále podle sériového čísla vyhledal předmětný certifikát a ověřil, že nebyl předčasně zneplatněn (revokován), což současně ověřil i v příslušném seznamu zneplatněných certifikátů (CRL) vedeném zmíněným poskytovatelem služeb. Dále zde soud zjistil, že Česká pošta, s. p. certifikát skutečně vydala D. H. k emailové adrese X s dobou platnosti od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017. Podle obchodního rejstříku (dostupný na <https://or.justice.cz/>) byl D. H. v době podání odporu (a stále je) jediným jednatelem společnosti O. V. s.r.o. Lze tedy shrnout, že k podpisu došlo na základě kvalifikovaného certifikátu vystaveného důvěryhodnou certifikační autoritou PostSignum v době platnosti tohoto certifikátu, a že podpis současně nevykazoval žádné jiné vady (zejm. narušení integrity), tedy vyhovoval požadavkům na jeho ověření podle § 12 zákona o službách vytvářejících důvěru. Je tak možno uzavřít, že elektronické podání žalobkyně, jehož součástí byl i odpor, bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem podle § 6 odst. 1 zákona o službách vytvářejících důvěru. Jinými slovy šlo o účinné podání podle § 37 odst. 4 správního řádu.
16. Lze dodat, že skutečnost, že přílohy e-mailu (odpor.pdf, PM.pdf) nebyly opatřeny elektronickým podpisem, na uvedeném nic nemění, neboť podle judikatury NSS plně postačuje, pokud je elektronickým podpisem podle zvláštního zákona opatřen samotný e-mail, jenž je spolu s přílohami nutno pokládat za jeden nedělitelný celek [srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2012, č. j. 7 As 169/2012 – 24, shodně též nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2013, sp. zn. IV. ÚS 4787/12, ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 3042/12, a ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz/>]. V projednávané věci tedy postačuje, že byl elektronicky podepsán e-mail, jehož přílohou odpor byl.
17. Dále se soud musel zabývat otázkou, zda odpor byl podán oprávněnou osobou, tj. tím komu byla příkazem uložena povinnost (srov. § 150 odst. 3 věty první správního řádu), neboť jen v takovém případě může vyvolat účinky podle § 150 odst. 3 věty druhé správního řádu (srov. obdobně např. bod 14 rozsudku NSS ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016 – 33). Podle § 32 odst. 2 správního řádu „*[z] podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. [...] Právníká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*“ Ze správního

spisu soud zjistil, že samotný odpor žalobkyně má veškeré náležitosti podle citovaného § 32 odst. 2 správního řádu, vyjma podpisu. Jak bylo nicméně výše uvedeno, e-mailová zpráva, jejíž přílohou byl i odpor, byla podepsána uznávaným elektronickým podpisem zmocněnkyně, což v intencích shora citované judikatury (srov. zejm. nálezy Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 3042/12) postačuje, neboť takový podpis pokrývá celou e-mailovou zprávu, včetně příloh. I odpor tak byl zmocněnkyní podepsán.

18. Zbývá proto zodpovědět poslední spornou otázku a to, zda zmocněnec žalobkyně ve správním řízení (tj. společnost O. V. s.r.o.) řádně prokázala své zmocnění k zastupování žalobkyně. Žalovaný v této souvislosti uváděl, že plná moc nebyla žalobkyní podepsána. Podle § 33 odst. 1 správního řádu „[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí.“ K obsahovým náležitostem plné moci existuje konstantní judikatura NSS, podle které „[o]bsahem plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srov. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, a podpis zmocnitele; je také třeba, aby plná moc obsahovala datum (není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu), z něž bude zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn činit úkony za zastoupeného.“ (srov. např. bod 13 rozsudku ze dne 18. 11. 2016, č. j. 10 As 210/2014 – 46). Nedostatky v prokázání zastoupení (náležitostech plné moci) je správní orgán povinen odstranit postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu. Teprve poté, co touto cestou nedojde k odstranění pochybností o existenci zastoupení, lze uzavřít, že odpor nebyl řádně podán a příkaz je pravomocný (srov. body 10 a 11 rozsudku NSS ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016 – 33). Výzvu je však správní orgán povinen doručovat zmocněnci, tedy nikoliv zastupované osobě (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 5 As 19/2016 – 45). Odstranění vady plné moci spočívající v absenci podpisu zmocnitele totiž není úkonem, který má zastoupený vykonat osobně ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016 – 35).
19. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že k odporu byla přiložena plná moc, podle níž měla být žalobkyně zastoupena společností O. V. s. r. o. Nicméně tato plná moc neobsahovala podpis zmocnitele (žalobkyně) a nebyla tedy způsobilá prokázat zmocnění k zastupování žalobkyně. Žalovaný z tohoto důvodu výzvou ze dne 21. 3. 2017, č. j. MUKV 20535/2017 OD, žalobkyni vyzval, aby plnou moc doplnila, neboť neměla předepsané náležitosti podle § 37 odst. 2 správního řádu, případně vystavila novou, která bude ve vztahu ke zmocněnci i zmocniteli obsahovat název, sídlo, IČO, jména osob oprávněných jednat za ně a **jejich podpisy**. Současně žalovaný s odkazem na rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, žádal předložení originálu plné moci nebo její kopie s úředně ověřeným podpisem statutárního orgánu. Tato výzva však **byla doručena pouze žalobkyni** do její datové schránky a nikoliv její zmocněnkyni, což znamená, že výzva nebyla účinně doručena.
20. Lze tedy konstatovat, že žalovaný postupoval správně v tom ohledu, že žalobkyni jako zmocnitelku mj. vyzval k odstranění vad plné moci. Výzvu však v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu zaslal přímo žalobkyni na místo její zmocněnkyni. Jak vyplývá z judikatury NSS, od doručení takové výzvy pouze žalobkyni nelze dovozovat počátek běhu lhůty k odstranění nedostatku plné moci (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016 – 35).
21. Za daného stavu tedy třeba konstatovat, že podání odporu trpí nadále vadou spočívající v tom, že nebylo prokázáno zmocnění společnosti O. V. s. r. o. k podání odporu

proti vydanému příkazu. Při odstraňování této vady žalovaný postupem podle § 37 odst. 2 správního řádu postupoval žalovaný v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu. Doručení výzvy k odstranění vad podání přímo žalované nebylo provedeno účinně. Z tohoto důvodu tak za současného stavu nelze tedy postavit na jisto, zda byl odpor proti příkazu podán účinně či nikoliv. Obdobnou procesní situací se NSS zabýval v rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 1 As 298/2016 – 28, v němž uvedl: „*V posuzované věci bylo řízení o přestupku stěžovatele ukončeno (přinejmenším nepravomocně) příkazem ze dne 26. 9. 2014. Pouze, pokud byl tento příkaz zrušen, je povinností žalovaného v řízení pokračovat a vydat ve věci rozhodnutí. Podaný odpor má za následek zrušení příkazu jen tehdy, pokud je včasný a podaný oprávněnou osobou. Právě oprávněnost ing. J. k podání odporu je přitom v důsledku chybějícího podpisu stěžovatele na plné moci sporná. Dokud nebude tato otázka dalším postupem žalovaného správního orgánu a za součinnosti stěžovatele resp. jeho zmocněnce vyřešena, nelze posoudit, zda v přestupkovém řízení má být pokračováno a zda má být vydáváno rozhodnutí ve věci, nebo zda jde o věc již pravomocně skončenou dříve vydaným příkazem.*“

22. I v nyní projednávané věci nebylo postaveno na jisto, zda zmocněnkyně byla zmocněna k podání odporu, neboť výzva k odstranění vad plné moci jí dosud nebyla doručena. Nelze tak posoudit, zda příkazem již ve věci bylo pravomocně rozhodnuto, anebo zda došlo k zrušení příkazu podáním odporu. V důsledku toho nelze postup žalovaného posoudit jako nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Do doby, než bude otázka zmocnění k zastupování žalobkyně vyřešena, soud nemůže žalovanému uložit povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Až poté, co žalovaný řádně doručí výzvu k odstranění vad plné moci zmocněnkyni, a bude postaveno na jisto, zda žalobkyně (zastoupená zmocněnkyní) podala odpor účinně či nikoliv, bude možné posoudit, zda byl příkaz zrušen a zda má žalovaný v řízení pokračovat a vydat rozhodnutí ve věci samé (srov. bod 31 výše citovaného rozsudku).
23. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný znovu vyzve žalobkyni výzvou doručenou její údajné zmocněnkyni k předložení řádné plné moci (originálu nebo úředně ověřené kopie) zmocňující zmocněnkyni k podání odporu proti příkazu jménem žalobkyně, k čemuž stanoví přiměřenou lhůtu. V této souvislosti je třeba uvést, že k prokázání zastoupení postačí i předložení originálu plné moci s originálním (neověřeným) podpisem žalobkyně (resp. jejího statutárního zástupce či jiné osoby oprávněné jednat za žalobkyni), o jehož pravosti nejsou pochybnosti, případně elektronické plné moci obsahující zaručený elektronický podpis žalobkyně. V závislosti na tom, zda bude výzva splněna, pak sám posoudí, zda byl odpor podán účinně a zda je třeba pro zrušení příkazu pokračovat v řízení o správním deliktu žalobkyně a zda lze vydat rozhodnutí ve věci samé, či nikoliv. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která byla ve věci z procesního hlediska neúspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud tedy rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu